

Gülün Dikeni

– Cemil · 18 Ocak 2012

GÜLÜN DİKENİ

Kayada kök salan nadide güller
Değmeyin diyordu yenime bile
Yılmadı dayandı, hoyrattı yeller
Eğmeyin diyordu önüme bile

Uçurmuştu rüzgar tohumken onu
Yeşerdiği kovuk olmuştu sonu
Ne düşle açtılar gözlerden uzak
Bilmeden insanı, en büyük tuzak

Razıydı olmaya yabanın gülü
Gelmeyin diyordu yanıma bile
Uzanıp katilce o uzun kolu
Değmeyin diyordu tenime bile

Bırakmadı insan ona yabancı
Oraya da bastı lanet tabanı
Kastı var güzele, insanlık bu ya!
Tırmandı koparttı, sevecek güya!

Cemil YILDIZ
18.01.2012

*** Bakarsınız batar insan yüreğine.